

47. Védelmézz, Istenem – Ps 43

1. Vé - del - mezz, Is - te - nem, Ü - gyem - nek fogd párt - ját,

Min - den - ki el - le - nem, Nem le - het - nek ár - vabbi!

2. Körülfog minden rossz, Gyöngé már a lábom,
Segítsen szent erőd Utaidat járom.

3. Küldd hozzám követed, Igazságod fényét,
Életem sietve Nyomába szegődjék.

4. Vezess föl hegyedre, Ottthonodba engem,
Öröm és vidámság Töltsé el a lelkem.

5. Atyának, Fiúnak, Szentléleknek hála,
Meglátja az Urat, Aki várva várja.

A zsoltáros imádságok világával már a gyermekeket is meg kell ismertetnünk. Az isteniszteleni zsoltárénekek mellett – annak előkészítéseképpen – énekeljük gyermekeinkkel hitanórán, gyermek-istenisztelen az itt következő, egyszerűbb dallamú és szövegeű népdalzsoltárokat!

4. Irgalmaz, irgalmaz, jó Urunk, miénkünk,
Oly sok gúnyt, megvetést ízlelt már a lelkünk.
5. Tehozzád emelem szemeim, Istenem,
Téged áld szüntelen dicsérő énekem.

52. Áldjátok Istent – Ps 150

1. Áld - já - tok Is - tent szent temp - lo - má - ban,
Di - cser - jé - tek föl - sé - gé - nek é - gi ud - va - rá - ban.

2. Áldjátok őt, mert nincs nála szentebb,
Dicséjétek fölségét, mert mindent ő teremtet!

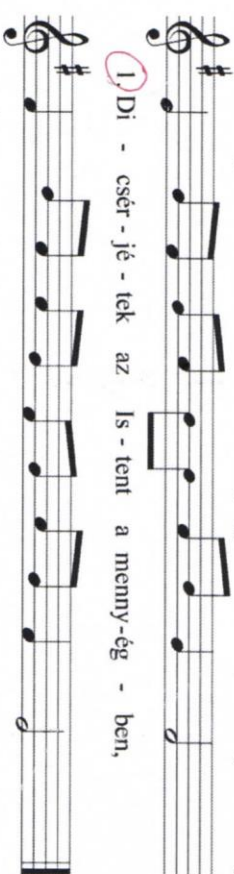
3. Áldjátok zengő rézharsonával,
Dicséjétek hárfaszóval, hangos citerával!

4. Áldjátok őt mind, körtáncot lejtve,
Dicséjétek pengő lanton, lágy fuvalán zengve!

5. Áldjátok vígan, cintányér csengjen,
Minden Istent magasztalja földön és a mennyben!

6. Mind, ami élő, áldja az Istent,
Teljes szívből énekelve hallgatját zengjen!

46. Dicséjétek az Istent a mennyégben – Ps 148 (RÉ 501)

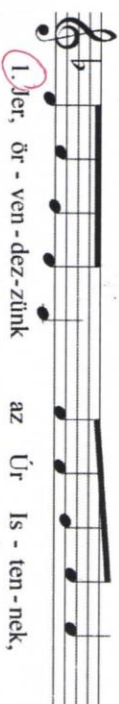
Di - csér - jé - tek öt az ő szent szé - ké - ben.

2. Dicséjétek mind őt, ti szent angyalok, Dicséjétek őt, ti mennyei karok!
3. Dicséjéte nappal nap és a hold éjjel, Dicséjétek a csillagok fényességgel!
4. Dicséjétek őt ti is, nagy-szép egek. És a magasság felett való vizek!
5. Dicséjétek szent nevét az Úr Istennek, Mert mindezek általa teremtettek!
6. Helyet rendelt ő szépen mindezeknek, Hogy parancsolójának engedelnenek.
7. Dicséjétek őt mind, ti földi lények, És lakói a vizek mélységének!
8. Tűz, jégeső, köd, hó és minden pára, Forgószелеk, kik engedelnek szavára.
9. A hegyek, völgyek, termőfűk s egyebek, És fái a cédrusok erdejének.
10. Vadak és minden oktalán állatok, Mind barmok, csúszómászók és szárnnyasok.

11. Földi királyok és minden köznépek, Fejedelmek és bírái e földnek.
12. Ti ifjú népek és tiszta szép szüzek, A vének mind és minden jó gyermekek.
13. Dicséitessék az Úr Istennek neve, Mert felhat dicső volta az egekre!
14. Az ő dicsősége földön és mennyen, És az ő jóvolta minden helyeken.
15. Az ő népének arcát felemelte, A Sátán hatalmából kimentette.
16. Dicséret legyen mindenütt azoknak, Kik az ő irgalmasságában bíznak!
17. Dicséret az Izráel fiainak, És az Istenhez közel járulóknak.

Ez az ének a – szintén a 148. zsoltárra keletkezett – 278. dicsérethez (Dicsőült helyeken) hasonlóan - az egész teremlett világ istendicséretéről szól.

41. Jer, örvendezzünk – Ps 95

És é - ne - ke - lünk az ő szent ne - vé - nek,

Id - ves - sé - glünk - nek egy re - mé - nyé - nek.

Mi ol - tal - munk - nak, ke - gyes él - te - tünk - nek.

2. Siessünk hozzá dicséretünkkel, Hálaadással és könyörgésünkkel, Éneklésünknek szép zengésével, Szent angyaloknak nagy-sok seregével.
3. Mert az Úr Isten mi nagy Istenünk, És nagy Királyunk, erős Fejedelmünk, Minden istenek fölött mivelünk, Biztos oltalmunk és mi segedelmiünk.
4. Csak ő egyedül bír mindeneket, A mélységeket és a nagy hegyeket, Minden hatalmas erősségeket, Az ördögöket és az embereket.
5. Ő teremlette a széles tengert, A benne való nagy szép szigeteket: Csak ő formálta a szárazföldet, És azon való drága szépségeket.
6. Jer, hajtunk fejet, térdet nékie, És boruljunk le arccal öelőtte; Az Úr Istennek nagy tisztelessége, Forogjon száunkban ő szép dicsérete.
7. Mert csak ő a mi kegyes Teremtőnk, Minden dolgunkban bizton gondviselőnk, Néünk, népének, ő védelmezőnk, Mint juhainak csak ő megőrizőnk.
8. Az Ő szóját minelyt halljátok, Ti szíveteket nékie adjátok: Úgy hallgassátok és fogadjátok; Hogy kísértésbe soha ne jussatok.

39. Seregeknek Ura, felséges Isten – Ps 84 (RÉ 450)

1. Se - re - gek - nek U - ra, Fel - sé - ges Is - ten!

Mely i - gen szép a te há - zad meny - nyek - ben!

A - rany - nál, e - züst - nél, drá - ga szép kő - nél,

Szebb e vi - lág min - den é - kes - sé - gé - nél.

2. Kiváncozik az én lelkem ott lakni, | Áhítatos szívvel tehozzád menni, | Akar veled, élő Isten, örövendni, | Testem, lelkem kész tehozzád költözni.
3. Lám a madaraknak is helyük vagyon, | Emberek közt fecskenek fészke vagyon, | Én Istenem! te vagy az én Királyom, | Te házadban legyen nekem lakásom.
4. Bizony boldogok az olyan emberek, | Kiknek a te házadban vagyon helyek: | Mindenkori csak rád tekintenek, | És téged ők mindörökké dicsőítenek.
5. Olyan boldog ember kicsoda lécsen? | Akit Isten megerősít a hitben, | Kinek törvényét hordozza szívében, | Szentlelkével igazgatja nagy híven.
6. Semmi szűkség az ilyenek nem ártott, | Isten mindent ő javára fordított. | Bár inség és nyomorúság közt forgott, | Isten mindent ő javára fordított.
7. Nagy sereggel mindenfelől ejönek, | Dicsőségről dicsőségre sietnek, | Őt meglátván örlülnek az Istennek, | Mert ővele Sionban együtt lesznek.
8. Uram, hallgasd meg az én könyörgésem, | Seregeknek Istene, én kérésem, | Lásd meg, kérlek, az én esedezésem, | Jákobnak Istene! az én beszédem.
9. Úr Isten, csak te vagy a mi oltalmunk, | Zászlónk és a mi nagy erős kővárunk, | A Krisztusért, ki minékünk hadnagyunk, | Szent házadtól ne hagyj messze szakadnunk.

37. Ó, terjeszd ki

1. Ó, ter - jessz ki, Jé - zu - som, Ol -
És csi - títs el szí - vem - ben Búr,

tal - ma - zó szár - nyad, Légy min - de - nem, légy
ő - rő - mőt, vá - gyat.

fé - nyem: Ső - té - ten jó az éj. Nagy

ir - gal - mad - ból él - nem Szün - te - len te se - géj.

2. Ó, mosson meg az érttem Böven hullt drága vér!
Új lélekért könyörgök, Újult akarátér.
Kicsik, nagyok mind kérünk: Örökőji vigyázva ránk!
Békességedbe térünk: Te áldd meg éjszakánk!

